

THE SHOFAR OF LOVE

The prophets of Israel prophesied about the shofars that will herald the coming of the Messiah. The Rebbe explains that these shofar blasts were expressed by the terrible world wars on the one hand, and the victory of the Six Day War on the other hand.

A fascinating exploration of the deeper meaning of the shofar blasts and their role in preparation humankind for the upcoming redemption.

TEACHER'S MANUAL

JEWISH INSIGHTS

A TASTE OF THE REBBE'S TEACHINGS

A YEAR SINCE THE BEGINNING OF THE WAR IN ISRAEL

Jewish Insights is made possible by:
Rabbi Yossi and Yael Michelashvili

For sponsorship opportunities, email info@jewishinsights.org
To download this complimentary class, visit www.JewishInsights.org

The Shluchim Office

Director | Rabbi Gedalya Shemtov
Development | Rabbi Mendy Shemtov

Editors

Rabbi Avraham Greenberg
Rabbi Zusha Greenberg

English

Translation and editing | Rabbi Mendel Super
Proofreading | Rabbi Mendel Levertov

Hebrew

Linguistic editing | Rabbi Zushe Greisman
Proofreading | Rabbi Menachem Wilhelm

Spanish

Translation and editing | Rabbi Rafi Tawill

French

Translation and editing | Rabbi Yahir Elbaz
Proofreading | S. Elbaz

Portuguese

Translation | Mr. Yitzchak Dayan
Editing | Rabbi Yeshaya Dayan
Layout Design | Mike Katan

Layout

Berel Marozov

Website

Yuval Katz and Yisrael Visotsky

Administration

Levi Shemtov

Advisory Committee

Rabbi Asher Deren - Cape Town, South Africa
Rabbi Mendy Gerlitzsky - Tel Aviv, Israel
Rabbi Levi Greenberg - El Paso, Texas
Rabbi Dovid Goldberg - São Paulo, Brazil
Rabbi Levi Shaikevitz - Kfar Chabad, Israel
Rabbi Mendy Greenberg - Twinsburg, Ohio
Rabbi Shmuel Freedman - Bahia Blanca, Argentina
Rabbi Yosef Yitzchak Blau - Moshav Kineret, Israel
Rabbi Chaim Drukman - Lucerne, Switzerland

Founded in 2008 in memory of Rabbi Gabi and Rivky Holtzberg OB" M
Shluchim of the Rebbe to Mumbai India

© Published and Copyright 2024 by
Shluchim Office International

Contents

A.The Shofar of Mashiach.....4

The prophets Zechariah and Isaiah prophesy that before the coming of the Mashiach, the sound of a shofar will be heard throughout the world (sources 1-2). However, each prophet expresses this in a different way. Zechariah speaks in the language of war, while Isaiah focuses on the ingathering of exiles.

The Rebbe cites the explanation of the Rebbe Rayatz as to why a shofar is needed:

Since the Jews are scattered and lost in all corners of the earth, both physically and spiritually, how will it be possible to gather them back to the Jewish people and the Land of Israel? For this, the shofar blast is necessary.

Zechariah prophesies about a shofar blast that expresses the birth pangs of the Mashiach in the form of war and destruction that will come upon the enemies of the Jews, and will also remind the Jewish people of their roots.

Isaiah, on the other hand, prophesies about a shofar of great love, a call of fatherly closeness from our Father in Heaven, which will awaken the Jewish soul within every Jew and bring them back to their people.

In this talk, the Rebbe explains further:

The Redemption will bring a profound and fundamental change to the world, and humanity needs to be prepared for this new reality. The shofar blast represents events that will shake up the world in general, and the Jewish people in particular.

The prophecies foresee two distinct stages in the preparation for the Redemption: Zechariah prophesies about a stage of tumultuous wars that will overturn the world order, while Isaiah prophesies about a later stage when there will be a fatherly call of closeness from G-d to the Jewish people, which will cause even the "lost and dispersed" Jews to return home.

(Who are these lost and dispersed Jews? "The lost in the land of Assyria" refers to Jews who have sunk into the pleasures of a comfortable life to the point where exile seems good to them. "The dispersed in the land of Egypt" refers to Jews suffering so greatly in exile that they no longer feel the capacity for spirituality. Both of these groups will be awakened by the sound of the shofar.)

B.The Shofars Have Already Blown12

The Rebbe goes on to explain that these two prophecies have already been fulfilled:

Zechariah's prophecy was realized during World War I and World War II, when the world was shaken by fierce wars, and the Jewish people endured tremendous suffering in the birth pangs of Mashiach.

Isaiah's prophecy was fulfilled during the Six-Day War, when the war and the miraculous victory caused a profound spiritual awakening among Jews worldwide. This was G-d's fatherly call to the divine soul within each Jew, urging them to return to Him.

G-d is now waiting for us to take advantage of this opportunity and awaken in repentance, and then Mashiach will come and bring us out of exile.

(Perhaps we can say that we have experienced both types of shofars in the past year: the shofar of war during the events of Simchat Torah, and the shofar of love in the release of some of the captives and the great positive shift we have seen in recent weeks.)

Introduction

In this week's class we will study a profound address of the Rebbe on the prophecies of redemption of Zechariah and Isaiah, and their fulfillment in today's day and age.

שיעור זה

מהתוועדות שבת פרשת בראשית (התוועדות ב'), ה'תשכ"ח, בלתי מוגה.

תורת מנחם כרך נ"א עמוד 185

Preface: The Shofar Blasts on Rosh Hashanah and Yom Kippur

On Rosh Hashanah, the primary mitzvah is the sounding of the shofar, and at the conclusion of Yom Kippur, we blow the shofar again.

A question for the participants: Do you feel any difference in the atmosphere between the shofar blowing on Rosh Hashanah and the shofar blowing on Yom Kippur? Where is there more joy after the blast – on Rosh Hashanah or Yom Kippur?

The answer is that on Rosh Hashanah, the shofar blasts occur in the middle of the prayer service, and afterward, we continue to pray and request a good year, so the atmosphere remains serious. In contrast, the shofar blowing on Yom Kippur happens at the end of the day, after G-d has already forgiven us and sealed us for a good and sweet year. It heralds the conclusion of Yom Kippur and the end of the fast.

Beyond the natural joy of going home to eat, there is also great spiritual joy because all our sins have just been forgiven, and we are as pure as angels. Great joy could be seen on the Rebbe's face at the end of the fast. There was a 180-degree change—from the deep seriousness of Yom Kippur straight to the joy of Sukkot.

Every aspect of Judaism has historical roots and inspiration. The two types of shofar blasts on Rosh Hashanah and Yom Kippur remind us of the first historical shofar blast at the giving of the Torah, and the second, less known, shofar blast that occurred at the conclusion of the Torah's giving.

The first shofar blast is described in the Torah in Parshat Yitro during the giving of the Torah: "And the sound of the shofar grew louder and louder." This shofar sound woke up the people who were sleeping in the camp, as it says: "And it was on the third day in the morning, and there was thunder and lightning... and a very loud shofar blast, and all the people in the camp trembled."

(It's like when the rabbi arrives at the synagogue and is the only one there, and only after ten or twenty minutes, people begin to arrive. He should not lose heart. Even G-d, when He came to give the Torah, found that everyone was still in bed!)

But there is another "shofar blast" in the story of Mount Sinai. In the preparations for the giving of the Torah, it is related that G-d commanded Moses to warn the Jewish people that no one should dare approach the mountain: "Beware of ascending the mountain or touching its edge," and only "when the ram's horn sounds a long blast, they may go up the mountain." Rashi explains: "When

the shofar is drawn out in a long blast, it is a sign of the departure of the Shechinah (Divine Presence) and the cessation of the sound, and once the Shechinah departs, they are permitted to ascend the mountain."

The Chizkuni brings an interesting point in his commentary: "When the ram's horn sounds... but it is not the shofar of the giving of the Torah, this shofar blast came after the Mishkan (Tabernacle) was erected, and then Moses blew the shofar and gave permission to the people to ascend – Rabbi Saadya Gaon." (The Ibn Ezra also mentions Rabbi Saadya Gaon's opinion on this verse.)

Rabbi Saadya Gaon explains that in addition to the famous shofar blast at the giving of the Torah, there was another shofar blast, which served as a sign of the departure of the Shechinah from the mountain and permission for the people to ascend it.

On the holidays, we blow the shofar twice: once on Rosh Hashanah with all the excitement and once at the conclusion of Yom Kippur after the Neilah prayer. These two shofar blasts symbolize the shofar blasts at the giving of the Torah: the shofar blast on Rosh Hashanah symbolizes and reminds us of the "great shofar sound" at the giving of the Torah, while the shofar blast at the conclusion of Yom Kippur symbolizes the second blast. As the Alter Rebbe writes in his Shulchan Aruch: "The reason for this blast is that it is a sign of the departure of the Shechinah above, just as it was at the giving of the Torah when the Shechinah ascended, it is written, 'when the ram's horn sounds....'"

Shofar Blasts in Jewish History

In addition to the blasts at the beginning and end of the giving of the Torah, what other shofar blasts do we know of in history?

- *The shofar blast during the conquest of Jericho.*
- *The 300 shofar blasts during Gideon's war.*
- *The shofar blasts during times of trouble and war.*
- *Of course, the shofar blast when the Mashiach arrives – the shofar of the Mashiach.*

We see that the history of the Jewish people is deeply connected to the shofar. From the beginning of our history at the giving of the Torah until the coming of the Mashiach, everything involves the shofar. So when we blow the shofar on Rosh Hashanah or Yom Kippur, it's not just a mitzvah. We are connecting to a chain that began at the giving of the Torah and will continue until the Mashiach. We are another link in this special chain of light.

In this lesson, we will focus on the shofar blast of the Mashiach.

But first, we need to preface. In science, there is exact science, and then there is proven historical knowledge where everything is clear. But there is also a (relatively new) field called "futurology."

People study it, write theories, and lecture on it at universities, etc.

"Futurology (or 'the study of the future') is a field that seeks to identify trends developing in the past and present and to draw conclusions about their possible development in the future. Futurology does not claim to predict the future precisely but rather points to existing trends and analyzes what is expected based on them" (Wikipedia).

In Judaism, we also have these two definitions. There are the mitzvot and halachot, where knowledge is precise. We know exactly how tefillin should look and how a mezuzah is written, and so on. But there are also aspects in Judaism that fall under the category of "Futurology." For example, how the coming of the Mashiach will look and what the exact processes will be when he comes. This, we do not know exactly. We read the prophecies in the Tanach, analyze the meaning of the words, and based on that, we make educated guesses about what will happen. But as Maimonides said: "All these matters and the like, no person will know how they will be until they happen."

A. The Shofar of Mashiach

Source 1 Zechariah 9:14

Student's
pg.1

G-d will appear over them, and His arrows will go forth like lightning. G-d the L-rd will sound the shofar, and He will go in the whirlwinds of the south.

וְהָיָה עֲלֵיהֶם יְרֵאָה, וַיֵּצֵא כְבָרֶק חֲצוֹ, וְהָלַךְ בְּסַעְרוֹת תִּימָן.

Steinsaltz commentary:

Student's
pg.1

Over them: Over the Jewish people. His arrows will go forth like lightning: G-d's arrows will strike the enemy like lightning. **Sound the shofar:** As it is sounded in war. **South:** the southernmost point.

וְהָיָה עֲלֵיהֶם – עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יְרֵאָה, וַיֵּצֵא כְבָרֶק חֲצוֹ, חֲצָיו יוֹפִיעוּ כַּמַּפֶּת בָּרֶק וַיִּשְׁמִידוּ אֶת הָאוֹיְבִים, וְהָיָה אֱלֹהֵיהֶם בְּשׁוֹפָר יִתְקַע כְּפִי שְׂתוֹקְעִים בְּמִלְחָמָה, וְהָלַךְ בְּסַעְרוֹת עַד תִּימָן, לְקֶצֶה הַדְּרוֹם.

Metzudat David

Student's
pg.1

G-d will appear over them: G-d will reveal His presence over them (the Jews) to fight on their behalf. His arrows, meaning His decrees and judgments, will strike the enemies quickly and brilliantly, like lightning.

וְהָיָה עֲלֵיהֶם יְרֵאָה. ה' יִגְלֶה עֲלֵיהֶם שְׂכִינָתוֹ לְהִלָּחֵם בְּעִבּוּרָם וְחֲצָיו יֵצֵא עַל הָאוֹיֵב חֵישׁ קָל וּמִבְרִיק כְּבָרֶק.

Sound the shofar: This is metaphorically described as a mighty warrior blowing the shofar before going to war. It is a symbolic representation of the start of battle and the call to attack.

בְּשׁוֹפָר יִתְקַע. כְּגִבּוֹר הַתּוֹקֵעַ בְּמִלְחָמָה וְהוּא עֹנֵן מְשָׁל.

Will go: G-d will advance like a stormy wind, with intense anger, and move toward the south to destroy it. This refers to the region in the southern part of the Land of Israel.

וְהָלַךְ. יִלְךְ בְּרוּחַ סַעָרָה בְּשֹׁטֵף אַף אֶל תִּימָן לְהַחֲרִיבָהּ, הִיא הַיּוֹשֶׁבֶת בְּדְרוֹם אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

Source 2 Isaiah 27:12-13

Student's You will be gathered one by one, O children
pg. 2 of Israel.

It will come to pass on that day, that a great shofar will be sounded, and those lost in the land of Assyria and those banished in the land of Egypt will come and they will prostrate themselves before G-d on the holy mountain in Jerusalem.

וְאַתֶּם תִּלְקָטוּ לְאֶחָד אֶחָד בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל.

וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יִתְקַע בְּשׁוֹפָר
גָּדוֹל וּבָאוּ הָאֲבֹדִים בְּאֶרֶץ
אֲשׁוּר וְהַנְּדָחִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לַה' בְּהַר הַקֹּדֶשׁ
בִּירוּשָׁלַיִם.

Metzudat David

Student's A great shofar will be sounded: This
pg. 2 is an analogy, meaning, everyone will
come from all over, as if one sound
rang out to gather them.

יִתְקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל. הוּא עֲנִיָּן
מְשָׁל לֹמֵר: בְּלִם יִתְקַבְּצוּ
וְיָבֹאוּ, כְּאִלּוּ תִקְעוּ בְּשׁוֹפָר
גָּדוֹל, לְהַשְׁמִיעַ תְּקוּל בְּכָל
הָעוֹלָם לְהִתְקַבֵּץ וּלְבֹא.

Two prophets, Isaiah and Zechariah, speak about the sounding of the shofar that will be heard in the world before the coming of Mashiach. However, the tone is slightly different. In one prophecy, war is emphasized, while in the other, war is not mentioned. Why is that?

>> The Rebbe

Student's “It will come to pass on that day, that a great
pg. 2 shofar will be sounded, and those lost in the
land of Assyria and those banished in the land
of Egypt will come and they will prostrate
themselves before G-d on the holy mountain
in Jerusalem.” The Rebbe Rayatz explains in a
discourse that opens with this verse that this
is Isaiah’s prophecy regarding the Messianic
era, and it continues on from the previous
verse, “You will be gathered one by one, O
children of Israel.”

וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יִתְקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל וּבָאוּ
הָאוֹבְדִים בְּאֶרֶץ אֲשׁוּר וְהַנְּדָחִים בְּאֶרֶץ
מִצְרַיִם וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לַה' בְּהַר הַקֹּדֶשׁ
בִּירוּשָׁלַיִם¹. וּמֵבֵאֵר כְּבוֹד קְדוּשַׁת מוֹרֵי
וְחַמֵּי אֲדָמוֹר בְּמֵאֲמָרוֹ דִּיבּוּר הַמִּתְחִיל
זֶה², שְׁזוּהֵי נְבוּאָת יִשְׁעִיהָ עַל הַזְּמַן שֶׁל
אַחֲרֵית הַיָּמִים, וּבֵאֵה בְּהַמְשָׁךְ לְמָה
שֶׁכָּתוּב בְּפִסְוֹק שֶׁלפָּנָיו³, וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא
יַחְבּוּט ה' מִשְׁבּוֹלַת הַנְּהַר עַד נַחַל מִצְרַיִם
וְאַתֶּם תִּלְקָטוּ לְאֶחָד אֶחָד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

למאמר זה שנדפס ע"פ הוראת כ"ק אדמו"ר שליט"א בקונטרס
בפ"ע - כ"ה אלול תשכ"ח. וראה גם השיחה שלאחרי המאמר.
3 ישעי' שם, יב.

1 ישעי' כז, יג.
2 המאמר נאמר (נכתב) לאחרי השואה ל"ע ול"ע, ונדפס
בשעתו בירחון "הקריאה והקדושה" (תשרי תש"ג). ואח"כ
בספר המאמרים - אידיש (ע' 78 ואילך). [לשון ה"פתח דבר"]

Student's During the period of exile the Jewish people
pg. 2 are dispersed throughout the world, even in
Student's remote places with only a handful of Jews.
pg. 3 G-d will therefore need to gather them
one by one and return them to the Jewish
people.

Due to the great darkness of exile there are some Jews that have assimilated so deeply that they are "lost" and banished," G-d forbid. This raises the question, how will Isaiah's prophecy of G-d gathering the people one by one be fulfilled?

The answer is "on that day a great shofar will be sounded." On the eve of redemption there will be a Divinely inspired arousal that will shake and awaken each and every Jew, even "those lost in the land of Assyria and those banished in the land of Egypt," and they too will "come and prostrate themselves before G-d on the holy mountain in Jerusalem."

דהנה, בזמן הגלות מפוזרים בני ישראל בכל קצוי תבל, ועד לפינה נידחת שבה נמצאים רק אחדים מישראל, שלכן יצטרך הקב"ה ללקט אותם אחד אחד ולהשיבם לכלל ישראל.

אמנם, כיון שמצד החושך כפול ומכופל שבזמן הגלות ישנם כאלו מבני ישראל שנשתקעו בגלות עד כדי כך שנעשו במעמד ומצב של אובדים ונדחים רחמנא לצלן, אינו מובן, איך תתקיים נבואת ישעיה שאתם תלוקטו לאחד אחד בני ישראל.

אך הענין הוא, שעל זה נאמר והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול גו', והיינו שערב הגאולה תהיה אתערותא דלעילא [=התעוררות מלמעלה] באופן של חרדה גדולה שתחריד ותעורר את כל אחד ואחד מבני ישראל, אפילו את האובדים בארץ אשור והנדחים בארץ מצרים, שגם הם יבואו וישתחוו לה' בהר הקודש בירושלים.

The purpose of Mashiach is to gather all the Jews and bring them to the Land of Israel. But how will he accomplish this?

Let's imagine that in the near future, a leader is chosen in Israel who unites all parts of the nation and skillfully brings everyone to a middle path, establishing peace and tranquility in the Land of Israel. Do you see all of American Jewry packing their bags and coming to Israel? Not at all—perhaps only a certain percentage. Why? Because they are comfortable in America. So, what will Mashiach do? How will he convince everyone to come to Israel?

Furthermore, it's not enough just to bring the Jews physically to the Land of Israel. They must also be united emotionally and ideologically. For example, after the founding of the state, millions of Jews arrived from war-torn Europe and the Arab countries. The young state hoped that everyone would enter the melting pot and become one homogeneous society. But in reality, this melting pot didn't work. It's not enough to simply bring people to one place physically; there must be a spiritual awakening.

This is the role of the shofar that will be heard before the coming of Mashiach. The shofar will shake everyone, causing people to wake up from their daily routine, think about their true purpose in life, and where they truly belong. Then, when Mashiach comes, they will be ready for his call to return home and unite with the Jewish people.

Two prophecies, two shofars

Student's
pg. 3

The discourse continues and cites Zechariah's prophecy about the Messianic era: "G-d the L-rd will sound the shofar, and He will go in the whirlwinds of the south." The Rebbe Rayatz explains that the verse "G-d the L-rd will sound the shofar" is referring to a shofar of war, whose goal is to destroy the lands of the nations that have sinned, particularly against the Jewish people. As the verse continues, "He will go in the whirlwinds of the south," meaning that the entire world will be shaken by the winds of war among the nations.

Student's
pg. 4

This shofar represents the birth pangs of the Mashiach on the eve of his arrival. After this comes the second shofar, "a great shofar will be sounded," a loving call from our Father in Heaven, arousing the Jewish core that every Jew possesses, even those that are "lost" and banished.

The verse "a great shofar will be sounded" follows the verse "You will be gathered one by one, O children of Israel," an expression of great love. We see that the Jewish people won't be

וממשיך במאמר, שישנה גם את נבואת זכריה על הזמן של אחרית הימים, ובה נאמר⁴ ואדני-י ה' בשופר יתקע והלך בסערות תימן. ומבאר, שמה שכתוב ואדני-י ה' בשופר יתקע הוא ענין שופר של מלחמה שענינו להחריב את הארצות שחטאו הרבה בכלל ונגד עם ישראל בפרט, וכהמשך הפסוק והלך בסערות תימן, סופה חזקה של רוח דרומית⁵, היינו, שכל העולם יזדעזע ברוחות סערה מצד המלחמות שבין האומות.

ולאחרי שאדני-י ה' בשופר יתקע והלך בסערות תימן, שזהו כללות הענין של חבלי משיח ערב הגאולה, הנה לאחרי זה יהיה גם את הענין של יתקע בשופר גדול, שענינה של תקיעה זו הוא קריאה של קירוב מאבינו שבשמים, לעורר את נקודת היהדות שבכל אחד ואחד מבני ישראל, אפילו האובדים והנדחים.

ויש להוסיף בזה, כי הנה נתבאר לעיל שהפסוק יתקע בשופר גדול גו' בא בהמשך לפסוק ואתם תלוקטו לאחד אחד בני ישראל, והרי גם הענין של אתם תלוקטו גו' הוא בדרך של קירוב וחובה (כמו הקריאה של קירוב של יתקע בשופר גדול), כמובן ממה שכתוב בפירוש רש"י על הפסוק⁶ ושב ה' אלקיך את שבותך, שהקב"ה עצמו אוחז בידיו ממש איש איש ממקומו כענין שנאמר ואתם תלוקטו לאחד אחד בני ישראל, שזה מורה על חיבה גדולה ביותר. ומזה מובן שיציאת בני ישראל מהגלות תהיה (לא בדרך

4 זכרי' ט, יד.

5 ראה תרגום יונתן, רד"ק וראב"ע עה"פ.

Student's expelled from exile by force, but rather they
pg. 4 will leave on their own volition. Every Jew will
eagerly desire to leave exile and reach the
destination of "prostrating themselves before
G-d on the holy mountain in Jerusalem." This
desire is a result of the loving call of the sound
of the great shofar.

הכרח, שיגרשו אותם מהגלות, אלא)
ברצונם הטוב, שכל אחד ואחד
מישראל יתעורר ברצון ותשוקה לצאת
מן הגלות, ולבוא למעמד ומצב של
השתחוואה לה' בהר הקודש בירושלים,
שכל זה הוא מצד הקריאה של קירוב
של התקיעה בשופר גדול.

In the talk that followed the discourse, the Rebbe continued to explain:

Shofar awakening

Student's In our personal lives the shofar serves
pg. 4 as a powerful wake-up call, even though
sometimes we don't understand logically
where it is coming from. As the verse states,
"Will a shofar sound in a city, and the people
not tremble?"

המשמעות של השופר בחיי האדם היא
התעוררות וזעזוע חזקים, אפילו כאשר
לא מבינים בשכל מהי הסיבה לכך, וכמו
שכתוב⁷ "אם יתקע שופר בעיר ועם לא
יחרדו" (בתמיהה).

Student's The Messianic era will effect a fundamental
pg. 5 change in the world. In addition to the
Jewish people, it will also affect the non-
Jews, "repairing the world under G-d's rule."
We must therefore prepare the world for
this state, and especially the Jewish people,
who will be "gathered one by one," with "G-d
Himself holding them by hand, each person
from their place."

וכיון שבזמן הגאולה יהיה שינוי יסודי
ועיקרי בעולם, לא רק אצל בני ישראל,
אלא גם אצל אינם יהודים, להבדיל,
שהרי אז יקוים היעוד⁸ "לתקן עולם
במלכות שד-י", יש צורך להכין את
העולם למעמד ומצב זה, ובפרט בנוגע
לבני ישראל, שאצלם יקוים היעוד⁹
"ואתם תלוקטו לאחד אחד בני ישראל",
וכדברי רש"י¹⁰ ש"הוא (הקב"ה) עצמו
צריך להיות אוחד בידיו ממש איש איש
ממקומו".

This preparation is made by the two types
of shofar—events that shake the world as a
whole and the Jewish people in particular—in
order to prepare them for redemption.

והכנה זו נעשית על ידי שני ענינים של
שופר - מאורעות מזעזעים שיזעזעו את
העולם בכלל ואת בני ישראל בפרט
בכדי להכין אותם לגאולה.

9 ישע"י סא, ה.
10 ישע"י כז, יב.

6 נצבים ל, ג.
7 עמוס ג, ו.
8 נוסח התפלה "ועל כן נקודה".

Two stages

Student's pg. 5 The two prophecies represent two different stages in the preparations for redemption:

(a) Zechariah's prophecy "G-d the L-rd God will sound the shofar, and He will go in the whirlwinds of the south," and (b) Isaiah's prophecy "It will come to pass on that day, that a great shofar will be sounded, and those lost in the land of Assyria and those banished in the land of Egypt will come and they will prostrate themselves before G-d on the holy mountain in Jerusalem."

Zechariah prophesied about the first stage, in which there will be an upheaval and "shofar" of wars between the nations that will upend the world order. During this time the Jewish people will experience the terrible birth pangs of Mashiach, reminding even the distant Jews of their Jewishness.

Isaiah prophesied about the next stage, closer to the arrival of Mashiach, in which we will experience the "great shofar" that will shake up every Jew—even the most distant—and awaken them with G-d's loving fatherly call. This call will even affect those Jews who are "lost in the land of Assyria" and "banished in the land of Egypt."

This wake-up call will shake up the distant Jew and erase their previous state, leading them to "prostrate themselves before G-d on the holy mountain in Jerusalem," inspiring deep devotion to G-d and observance of his

שתי הנבואות הן אודות שתי תקופות שונות בענין ההכנה לגאולה:

(א) נבואת זכריה¹¹ - "ואדני ה' בשופר יתקע והלך בסערות תימן", (ב) נבואת ישעיה¹² - "והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול ובאו האובדים בארץ אשור והנדחים בארץ מצרים והשתחוו לה' בהר הקודש בירושלים".

זכריה ניבא אודות תקופה קודמת שבה יהיה ה"שופר" הקשור עם מלחמות סוערות בין אומות העולם שיגרמו מהפכות בסדרי העולם הקבועים, וחבלי משיח נוראים רחמנא לצלן אצל בני ישראל, שיזכירו אפילו לרחוקים שהם יהודים.

ואילו ישעיה ניבא אודות תקופה שלאחרי זה¹³, שתהיה קרובה יותר לביאת המשיח, שאז יהיה "שופר גדול" - זעזוע חזק אצל כל בני ישראל, אפילו הרחוקים ביותר (במובן הרוחני), שיזדעזעו ויתעוררו על ידי קריאת הקירוב האבהית שה' יתברך קורא לבני ישראל, שתכליתה לפעול זעזוע גם אצל "האובדים בארץ אשור והנדחים בארץ מצרים",

זעזוע שיפעל ביטול מציאותם, כדי שהדבר יבוא לידי ביטוי בכך ש"השתחוו לה' בהר הקודש בירושלים" - התמסרות עמוקה להקב"ה לקיים מצוותיו מתוך

Student's pg. 6

(תוד"ה הר - תענית טז, א), שזהו"ע שלימות היראה (ראה לקו"ת שם, ב. ובכ"מ); וכמבואר בתוס' (ד"ה כי מציון - ב"ב כא, א) בנוגע למעלת מעשר שני: "לפי שהי' עומד בירושלים עד שיאכל מעשר שני שלו, והי' רואה שכולם עוסקים במלאכת שמים ובעבודה, הי' גם הוא מכוון ליראת שמים ועוסק בתורה".

11 ט, יד.

12 ישע"י כז, יג.

13 דכיון שבה נאמר "ובאו האובדים ג' והנדחים ג'", הרי זה לאחרי ש"הלך בסערות תימן".

14 שזהו ענינה של "ירושלים": "על שם יראה ועל שם שלם"

Student's mitzvot with true fear of Heaven. Ultimately
pg. 6 we will experience the literal fulfillment of
“prostrate themselves before G-d on the
holy mountain in Jerusalem” when we all
leave exile and Mashiach leads us to the holy
mountain in Jerusalem.

Let's return to the discourse, where the Rebbe continues to explain why the Jewish people need a great shofar to awaken them and help them return to themselves.

Who are the lost and banished?

Student's The loving wake-up call from our Father
pg. 6 in Heaven to arouse the core Jewish spark
that every Jew possesses—even the lost and
banished Jews—is called the “great shofar.”

In order to arouse the core Jewish spark in every Jew, even the lost and banished Jews, a regular shofar isn't enough—a “great shofar” is needed. “Due to our sins we were exiled from our land,” and some of us even reached the state of “lost” and “banished,” “lost in the land of Assyria and those banished in the land of Egypt.”

Student's Assyria and Egypt represent two different
pg. 7 types of exile. Assyria in Hebrew is Ashur, which is associated with delight and pleasure. As Sennacherib said to the Jews he took into exile in Assyria, “I will come and take you to a land like your own,” “each of you will eat fruit from your own vine and fig tree.” By following the counsel of the negative inclination, who leads people astray step by step, and indulging excessively in material pleasures we can reach the point of being “lost” and not even wanting to leave exile.

יראת שמים שלימה¹⁴, ועד לקיום
היעוד “והשתחוּ... בירושלים” כפשוטו
- שכל בני ישראל יגאלו מהגלות, ועל
ידי משיח צדקנו יבואו להר הקודש
בירושלים.

והנה קריאה זו של קירוב מאבינו שבשמים
לעורר את נקודת היהדות שבכל אחד
ואחד מישראל, אפילו האובדים והנדחים,
נקראת בשם שופר גדול¹⁵.

והענין בזה¹⁶, שכדי לעורר את נקודת
היהדות שבכל אחד ואחד מישראל, אפילו
האובדים והנדחים, לא מספיק שופר
סתם, אלא יש צורך בשופר גדול דוקא.
משום שמפני חטאינו גלינו מארצנו¹⁷,
ועד שיש כאלו שנעשו במעמד ומצב של
אובדים ונדחים, האובדים בארץ אשור
והנדחים בארץ מצרים שהם שני סוגי
גלות¹⁸.

גלות אשור, אשור מלשון אושר ותענוג,
כמו באשרי כי אשרוני בנות¹⁹, מאשר
שמינה לחמו²⁰, שהיתה ארץ טובה,
כדברי סנחריב מלך אשור לבני ישראל:
ולקחתי אתכם אל ארץ כארצכם²¹, ואכלו
איש גפנו ואיש תאנתו²², הנה מצד ריבוי
השיקוע בתאוות ותענוגים גשמיים על
ידי עצת היצר שהיום אומר לו עשה כך
וכו²³, יכולים לבוא למעמד ומצב של
אובדים, שזהו עד שאינם רוצים לצאת מן
הגלות.

19 ויצא ל, יג.
20 ויחי מט, כ.
21 מלכים-ב יח, לב. ישעי' לו, יז.
22 מלכים שם, לא. ישעי' שם, טז.
23 שבת קה, ב.

15 ראה גם לק"ת דרושי ר"ה נט, ג ואילך.
16 ראה גם ד"ה זה דיוס ב' דר"ה פ"ג (לעיל ע' 5), וד"ה זה
דשבת שובה פ"ג (לעיל ע' 14 ואילך).
17 תפלת מוסף דיר"ש.
18 ראה גם לק"ת שם ס, א.

Egypt was an exile so restrictive that not even a single slave was able to escape. The Jews were enslaved there with harsh labor, and they even placed Jewish children inside the walls. Such terrible oppression can lead to people getting "lost." This is what happened in the original Egyptian exile: Even after Moses told them that G-d had told him "I have surely remembered you," using the words that the people knew were a sign of their imminent redemption, the people didn't listen to him "because of their discouragement and harsh labor." A simple shofar would therefore be insufficient to arouse them.

This is why the verse states "a great shofar will be sounded." Prior to the redemption there will be a call of arousal from Above, through the blowing of the great shofar.

This will arouse those "lost in Assyria" and "banished in Egypt" "and they will prostrate themselves before G-d." They will be gathered one by one in the complete redemption by our righteous Mashiach who will gather all of the dispersed Jews, speedily in our days.

וגלות מצרים, שהיתה ארץ מסוגרת שאפילו עבד אחד לא יכול לברוח ממנה²⁴, ושם היה קושי השעבוד בעבודת פרך, ועד כדי כך שהיו משקעים תינוקות של ישראל בבנין כו'²⁵, ומצד גודל המיצר והעקתא [=צרה ומצוקה], יכולים לבוא למעמד ומצב של נדחים, וכמו בגלות מצרים, שגם כאשר בא משה ואמר פקד פקדתי גו'²⁶, שזהו הסימן שהיה מסור בידם שבלשון זה הם נגאלים²⁷, מכל מקום, לא שמעו אל משה מקוצר רוח ומעבודה קשה²⁸, אזי לא מספיקה ההתעוררות שעל ידי שופר סתם.

אך על זה נאמר והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול, היינו, שקודם הגאולה תהיה התעוררות מלמעלה על ידי התקיעה בשופר גדול דוקא.

ועל ידי זה דוקא יתעוררו גם האובדים בארץ אשור והנדחים בארץ מצרים, ובאו גו' והשתחוו לה' גו'²⁹, ובאופן של תלוקטו לאחד אחד, בגאולה האמיתית והשלימה על ידי משיח צדקנו שיקבץ נדחי ישראל³⁰, בקרוב ממש.

24 מכילתא ופרש"י יתרו יח, ט.
 25 ראה שמור"ר פ"ה, כא. ועוד.
 26 שמות ג, טז.
 27 פרש"י שם, יח.
 28 וארא ו, ט.
 29 ישעי' כז, יב.
 30 רמב"ם הל' מלכים ספ"א.
 *בתחילת השיחה הרבי הקדים שהמאמר מיוסד על מאמר שהרכי הקודם אמר, ומסביר מדוע בחר לומר מאמר מיוסד על מאמר זה.
 בנוגע להמאמר שהתחלתו היתה בפסוק "והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול וגו'" – הנה:
 טעם אמירת מאמר זה – שמיסוד על מאמר כבוד קדושת מורי וחמי אדמו"ר משנת תש"ג (ונדפס בספר המאמרים אידיש³¹ בשנת תש"ז) – כי, במאמר זה³², אף שנאמר לפני יותר מעשרים שנה, יש בו מענה לשאלת רבים: מהי משמעות המאורעות שאירעו בארץ ישראל בקיץ האחרון. [מלחמת ששת הימים – המו"ל].
 ראינו במוחש שבשקבת מאורעות אלו הודעזעו כל בני ישראל.

כל אחד מישראל, גם מי שנמצא בפניה נידחת בעולם, הודעזע לגמרי, עד לאיבוד כל מהותו – בשעה שיהודים בארץ ישראל עמדו, לא עלינו ולא עתה, במצב של סכנה; ובא לידי התעלות והתעוררות בשעה שבחסדי ה' היתה הצלה נסית ליהודים בארץ ישראל³³.
 31. שיחה זו (מלבד סעיף כז) – מרשימה שהוגחה ע"י כ"ק אדמו"ר שליט"א (באידיש) עבור הפרסום ע"י הרדיו [נדפסה גם ב"די אידישע היים" כסלו תשכ"ח (שנה ט גליון 3 ע' א ואילך)].
 – בשוה"ג ניתוספו עוד פרטים מהנחה בלתי מוגה (המו"ל).
 32. ישעי' כז, יג.
 33. ע' 78 ואילך.
 34. בהשגחה פרטית נודמן לי לעיין במאמר זה (מצד ענין אחר), וראיתי שממנו יכולים למצוא ביאור בענין זה. – ולא כמו אחרים שכל מה שיודעים הרי זה מה"עיתון" שקוראים בכל יום, ואם לא די בעיתון היומי, אזי מעיינים בעיתון השבועי שבו באים הענינים בביאור יותר, ואם גם זה אינו מספיק, אזי מעיינים בעיתון שיוצא לאור פעם בחודש, פעם בחצי שנה או פעם בשנה, וכיו"ב, וכמנהג העולם, הנה ככל שיש יותר נייר ודיו, ראי הקליפה הוא בתוקף יותר.
 35. ראה גם תו"מ ח"ג ע' 85.

B. The Shofars Have Already Sounded ...

In the next part of the talk, the Rebbe spoke heavenly words and explained that the two types of shofar blasts prophesied by Zechariah and Isaiah have already occurred. The Rebbe detailed exactly when:

>> The Rebbe

Zechariah's prophecy—WWI and WWII

Student's
pg. 9

The first stage, during which the prophecy of Zechariah was fulfilled, was the period of World War I, and even more so, World War II. During this time the entire world was shaken by turbulent wars, and the Jewish people suffered extremely difficult birth pangs of Mashiach.

In further detail:

World War I began with the assassination of a single person, which led to a war that engulfed and inflamed the entire world.

World War II was begun by a completely unworthy person, a person devoid of any redeeming qualities. He was so empty that initially he didn't even have the trait of brazenness, as is known about his personal history. Nevertheless, over eighty million people in his country became so fearful that they accepted his authority completely. The entire world was also too afraid to stop him initially, even though they knew clearly that he was planning on devouring them all.

ובכן: התקופה הראשונה, שבה התקיימה נבואת זכריה - היא התקופה של מלחמת העולם הראשונה, ובעיקר, מלחמת העולם השנייה, שאז הורעד העולם כולו במלחמות סוערות, ובני ישראל סבלו חבלי משיח קשים ביותר.

ובפרטיות יותר:

מלחמת העולם הראשונה פרצה בעקבות הריגת אדם אחד, וכתוצאה מזה התחילה מלחמה שהקיפה והבעירה את העולם כולו.

ומלחמת העולם השנייה התחילה על ידי אדם שלא היה ראוי לשום דבר, ללא מעלות כלל - מציאות של העדר בכל המובנים, ובתחילה, אפילו חוצפה לא היתה לו - כידוע ההיסטוריה שלו. ואף על פי כן, נפל פחד על יותר משמונים מיליון אנשים באותה מדינה שקיבלו את מרותו לחלוטין, וכן על העולם בכלל, שאף שידעו בבירור שהוא רוצה ומתכוון לבלוע את כל העולם רחמנא לצלון, התיירו לעצור אותו.

Student's During these two wars the entire world
pg. 9 trembled and shook. The causes of these wars didn't make any sense, it is only that "the king's heart is in G-d's hand, He turns it wherever He wishes." It was G-d that "sounded the shofar, went in the whirlwinds of the south," the winds of war that shook the world and prepared it—to some degree—for the changes that will take effect in the era of Mashiach.

Student's pg. 10

Isaiah's prophecy—the Six Day War

Student's The second stage began with the events
pg. 10 of the past summer in the Land of Israel. These events shook up the Jewish people—the beginning of the realization of Isaiah's prophecy about the "great shofar!"

These events launched a new stage in the preparation of the Jewish people for the redemption by Mashiach. G-d called out to all Jews, a Divine call to the Divine soul that every Jew possesses, and He successfully shook them up with the "great shofar." G-d is now waiting for the Jewish people's response to His call, for us to seize the opportunity of this awakening to devote ourselves to G-d and bolster our mitzvah observance.

Had we merited to seize the moment of the arousal properly Mashiach would have come immediately and taken us out of exile. Unfortunately we still haven't merited this, so G-d is waiting now for us to capitalize on this awakening to advance our mitzvah observance, to "prostrate before G-d on the holy mountain in Jerusalem" in the spiritual

בשתי מלחמות אלו הורעד העולם כולו בסערות מלחמה נוראות, והסיבות שגרמו למלחמות אלו היו לגמרי שלא על פי שכל, אלא ש"לב מלך ביד ה' על כל אשר יחפוץ יטנו"³⁶; היה זה "אדנ-י הוי" ש"בשופר יתקע והלך בסערות תימן" - סערת מלחמות שהרעידו את העולם, והכינו אותו במידה מסוימת לשינויים שיהיו בגאולה על ידי משיח.

והתקופה השנייה התחילה במאורעות של הקיץ האחרון בארץ ישראל, שגרמו לזעזוע אצל כל בני ישראל, שמשמעותם היא - התחלת התגשמות נבואת ישעיה הנביא אודות ה"שופר גדול"!

במאורעות אלו התחילה תקופה חדשה בהכנת בני ישראל לגאולה על ידי משיח צדקנו, שהקב"ה מצדו קרא לכל בני ישראל, קריאה אלוקית לנשמה האלוקית שיש בכל אחד מישראל, אפילו "האובדים והנדחים", והצליח לזעזע אותם על ידי ה"שופר גדול", וממתין למענה של בני ישראל על קריאתו, על ידי זה שבני ישראל מצדם ינצלו את ההתעוררות כו' להתמסרות להקב"ה ולהתחזקות בקיום התורה והמצוות.

ואילו זכינו והיינו מנצלים כדבעי את הרגע של הזעזוע כו' - היה משיח בא מיד, ומוציא את כל בני ישראל מהגלות; אבל לדאבונו לא זכינו עדיין לכך, ולכן ממתין הקב"ה עתה שברגע זה ינצלו את ההתעוררות כו', כדי להתחזק בשמירת התורה והמצוות, באופן ש"ובאו גו'

sense, and then to do so in the literal sense as well, with Mashiach taking us out of exile and leading us to the complete redemption speedily in our days.

והשתחוּו לה' בהר הקודש בירושלים³⁷,
במובן הרוחני, וגם כפשוטו³⁸, על ידי
משיח צדקנו, שיוציא אותנו מהגלות
ויביא אותנו אל הגאולה השלימה, בקרוב
ממש.

משיחת שבת פרשת בראשית
(התועדות ב'), ה'תשכ"ח.
בלתי מוגה.
תורת מנחם כרך נ"א עמוד 185

Teacher's Note:

Carefully consider if the following messages are suitable for your audience. You may want to conclude here and allow them to draw their own conclusions.

Perhaps we can say that, even in our times, we are experiencing both types of shofar blasts.

Last year, during the tragic events of Simchat Torah, we unfortunately heard the shofar of Zechariah's prophecy—the shofar of wars, reminiscent of World War II, which deeply shook the Jewish people.

In Ukraine, hundreds of thousands of young people fled the country due to the war. By contrast, after the Simchat Torah events, tens of thousands of young people fought for seats on flights to return to Israel to defend the Jewish nation. Jews from all walks of life, many of whom had weak connections to Judaism, strengthened their ties to their communities and the Jewish people, expressing this awakening through tremendous financial support. Since the events of last Simchat Torah, Jews have donated around one billion dollars (!) to Israel.

At the same time, we are beginning to hear the shofar of Isaiah. The release of some hostages and the significant positive changes of recent weeks are starting to feel like the “positive shofar”—the fatherly and loving voice of G-d, similar to the victory in the Six-Day War, that uplifts the Jewish people and raises their spirits.

But now, the ball is in our court. Each of us must become a shofar of love, uniting with one another, accepting and embracing those who think or act differently, and spreading light and love around us.

On a spiritual level, we must take another step forward, awaken further, and commit to another mitzvah, whether it be donning tefillin, affixing a mezuzah, or attending synagogue on Shabbat.

בכך, ויש צורך לפעול שיהי' הענין ד"השתחוּו לה'".
38. בנין ביהמ"ק השלישי, ש"בנוי ומשוכלל" (פרשי' ותוס' סוכה
מא, סע"א. ועוד) בירושלים של מעלה, ויומשך גם בירושלים
של מטה.

37. ברשימה נוספת, שהזעזוע כשלעצמו – שבא לידי ביטוי
בהתעוררות לבוא ולהתנדב לסייע לבני ישראל (בניגוד
לאדישות שהיתה בזמן השואה) מתוך ביטול מצייאותו להפקיר
עצמו כו' – הו"ע של השתחוּוה ("והשתחוּוה"); אלא שלא די

We must show G-d that the shofar of love impacts us more than the shofar of war, encouraging G-d to sound it louder and more frequently.

Key Points:

Student's
pg. 11

- The prophets Zechariah and Isaiah foretell the sounding of a shofar before the arrival of Mashiach.
- During the time of redemption, the world will undergo a fundamental and dramatic change, and humanity must be spiritually prepared for this transformation, which is symbolized by the sounding of the shofar.
- The two prophets describe two distinct periods that will prepare the world for Mashiach:
 - Zechariah speaks of difficult wars and the birth pangs of Mashiach, impacting both the nations of the world and the Jewish people. The verse states, "And G-d will appear over them, and His arrow will go forth like lightning, and G-d will sound the shofar and go forth in the whirlwinds of the south."
 - Isaiah speaks of a call of affection and love from G-d to the Jewish people, urging them to return to Jerusalem. Even Jews who are "lost and scattered," those indulging in material pleasures and those burdened by hardships, will respond to the call of the great shofar. As Isaiah prophesies, "And you will be gathered one by one, O children of Israel. And it will be on that day, the great shofar will sound, and those lost in the land of Assyria and those scattered in the land of Egypt will come and bow to G-d on the holy mountain in Jerusalem."
 - Zechariah's harsh prophecy was fulfilled during the World Wars, where Jews suffered intense birth pangs of Mashiach. Isaiah's prophecy was fulfilled during the Six-Day War, when miraculous victories led to a tremendous spiritual awakening among Jews worldwide.
- G-d is waiting for the Jewish people's response. If we seize this moment properly, Mashiach will come.

Takeaway:

Student's
pg. 11

The incredible events unfolding before our eyes carry a powerful message: We cannot remain passive. We must seize these historic moments, increase our love and unity, deepen our Torah and mitzvah observance, and strengthen the shofar of love and victory that will lead us to the arrival of Mashiach, speedily in our days.